

פירוש, כי ע"י סוד ורזא דתורה יודע לחבר תושבע"פ עם תושב"כ להפריש בין איסור להיתר, וכמ"ש בס' הקנה דמי שרוצה להיות מורה הוראה בתורה צריך לידע בסוד התורה למה זה כשר וזה פסול. וז"ש בזהר כל תלמודא דלהון אסתדר על רזא דאורייתא כמ"ש בקנה, ועל ידו מפרשים הלימוד בגמרא כו', כי כל ההיתר הוא מצד הרחמים, וכל איסור הוא מצד הדין.

ד. כבר נודע אשר מארי דתלמודא סדרו דבריהם על רזין דאורייתא, והראשונים העלימו דבריהם.

(פרי קדש הילולים דף ב' ע"א)

* * *

פרק ז

ידיעת הבורא ע"י חכמת הקבלה

אי אפשר לבוא לידיעת הבורא בלי חכמת הקבלה

א. ואתה שלמה בני דע את אלקי אביך ועבדהו בלבב שלם.

(דברי הימים-א' כ"ח טו')

ב. אי בר נש לא אשתמודע ההוא דיהיב לי' אורייתא ומני לי' לנטרא לה, איך דחיל מיני' ועביד פקודוי.

(תיקוני' בהקדמה דף ו' ע"א)

ג. לית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא כאילין מארי קבלה.

(תיקוני' בהקדמה דף א' ע"ב)

פרק ח

סגולת ספר הזוהר

(א) הזוהר מקור לכל ספרי היראים

ספר הזוהר בו דבוק נפשי עד אשר בשכבי ובקומי בו נקשרתי, לא נח ולא שקט לבי, כי באמת הספר הלזה ידוע ומפורסם סגולת עסקו בו, והוא מקור לכל ספרי יראים וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה וכו'.

(מתוך מכתב בעל עטרת צבי לרבו הראי"ה מאפטא זצוק"ל)

(ב) ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם תינוקות בני תשע, כדי שיראתם תהי' קודמת לחכמתם

לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בה, והי' יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים.

(נוצר חסד על מס' אבות פי"ד מ"כ)

(ג) קריאת הזוהר, אעפ"י דלא ידע מאי קאמר, הוא תיקון לשכינה הק' ולנשמתו

צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אע"ג דלא ידע מאי קאמר, כי תיקון גדול ועצום מאוד למטרוניתא ולנשמתו כנודע מכמה טעמים.

(תיקון ליל שבועות להרמ"ז בסו"ס טוב הארץ למהרנ"ש)

ד) הלומד זוהר, אעפ"י שאינו מבינו, הקב"ה מתקן דבריו

הלומד הזוהר, אפילו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקב"ה מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודילוגו. ועיין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

ולפ"ה יתפרש לרמוז לו, דאע"ג שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עכ"ז משמיא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק אדם ובהמה תושיע ה', דתיבות תושיע ה' עם התיבות ובי' כוללים של תיבות יעלו כמס' תיבות זה"ר תיקוני"ם בדקדוק צ"ח.

(הקדמת המוצאי לאור סי' התיקונים דפוס ליוורנו)

ה) ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש קודם התפילה

קודם התפילה למעט בדיבור כל מה דאפשר, וללמוד איזה ענין בזהר הק' או בתיקונים או בזהר חדש.
(סדר היום ואזהרות הקודש בסי' בית אהרן)

ו) זוהר הכנה לתפילה

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים.

(ליקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה זו, דף ט' טור ג')

ז) לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת

א. וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלימוד זוהר ותיקונים ותהלים.

(מורה באצבע סי' ח' קטע רמ"ח)

ב. לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו. והוא תיקון גדול לנשמה, לפי שהגם דכל התורה שמותיו של הקב"ה, מ"מ נתלבשה בכמה סיפורים, ואדם הקורא ומבין הסיפורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ס' הזוהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג.

(שם ס"י מ"ד)

ג. צריך לשוב באמת על חטאות נעורים ולהתענות חמשה שנים רצופים יום אחד בשבוע וכו' ולהיות ניעור כל ליל שישי וללמוד באותו לילה תנ"ך, משנה, גמרא, זהר, ר"ח, תיקונים, עין יעקב וכו'.

(ליקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה א')

ד. אדם שפגם ונפסק החבל שהוא קשור כמאמר יעקב חבל נחלתו, ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך להתבונן מגדלות הבורא יתברך איך שממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מיני'.

וזהו יראת ה' ראשית דעת, דעת היא לשון התבוננות ובינה ליבא, זהו חכמה בלב. ועיקר הוא ע"י התורה, כמו שכתוב בשם הבעש"ט שצוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמר זהר ותיקונים וכו'.

(שם הדרכה ז')

ח) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים

א. על ספר התיקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עוצם ריבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכילם הרעיון,

אור פרק ח הזוהר נט

כידוע לכל גדלות קדושת התיקונים הקדוש, אשר כל עורות
אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמזותיו.
(שיחות הר"ן סי' רפ"ה)

ב. הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדושת
התיקוני זהר. והי' רגיל לעסוק בו ביותר גם בכל השנה אפילו
שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התיקונים כלולים כל**
החכמות שבעולם וכו'.

(שם סי' קכ"ח)

ג. בלימוד הזהר הי' בוכה הרבה עד שיזכה להבין.

(שם סי' ח')

ד. פעם אמר כמתמיי, אצל העולם הכל שוין ספר הזוהר
והתיקונים. והמובן מדבריו הי', שבאמת יש חילוק גדול
ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התיקונים, **אף על פי**
שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד
קדושת וסודות של ספר התיקונים.

(שם)

ט) על ידו יכולים לראות נועם ה'

כתיב מבשר"י אחזה אלוך', ר"ת מתורת רבי שמעון בן
יוחאי.

(בית אהרן, ל"ג בעומר)

י) לשונו מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי
הלשון של הזוהר מזכך הנשמה.

(אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

יא) סגולה להנצל מחכמות חיצוניות

כל ספר הזוהר מיוסד על מוסרים גדולים עד אין שיעור, ובפרט להיות מרכבה ליחוד קוב"ה ושכינתו, ומעיר עיני ישנים מתרדמתם, ומסיר לב האבן, אם אבן הוא נימוח, וגם **הוא סגולה להנצל ממים הזידונים מים המרים המאירים חכמת החיצוניות**, וכל הטועם ממנו יטעום בעצמו אשר אין חכמה בעולם כחכמת עמקו סתרי טעמי תורה, וכל החכמות מבלעדה לאפס ותוהו נחשבו.

(מהרצ"ה מזידיטשוב זצ"ל בספרו סור מרע ועשה טוב)

יב) סגולה לטהר הנשמה

א. ע"ד דאיתא שלשון הזוה"ק **הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר**, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אעפ"י שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.
(דגל מחנה אפרים בליקוטים ד"ה ישקני)

ב. **ילמוד בספרי קבלה**, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, **כי הם מסוגלים לטהר הנשמה**.
(סידור האריז"ל לר' יעקב קאפיל ז"ל, בסדר כוונת הלימוד)

ג. אמר הבעש"ט ז"ל, בגי' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, **אמירת הזוהר מסוגל לנשמה**, שקידת מקוואות מטהר הגוף, נתינת צדקה, אמרז"ל הנותן סלע לצדקה בשביל שיחי' בני הרי זה צדיק גמור, דעכ"פ מחי' את העני.

(סי' נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

אור פרק ח הזוהר סא

ד. יעסוק בספר הזוהר אע"ג דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה.

(סיי)

ה. וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

יג) להנצל ממחשבות זרות בעת התפילה

א. שמעתי ממחר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן נבג"מ סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אעפ"י דלא ידע מאי קאמר, ולכן כיון שג' דברים אלו אינם צריכים כוונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.

(ס' מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמור"י חב"ד, ע' תכ"ו)

ב. י"ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת.

(לקוטי תורה פ' תבוא)

יד) הרוצה להתדבק בקונו ידבק בזוהר הק'

שמעוני אחי וריעי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת אמיתית עבודת הלב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשי תשתוחח ותדבק בספר הזוהר, כאשר ידוע ומפורסם סגולת ספר הזוהר וכו'.

(ס' סור מרע ועשה טוב)

טו) משיג חכמה ויראת שמים

ותאמין לי אחי, מי שאינו לומד זאת החכמה הוא כמו
הדר בחו"ל ודומה כמי שאין לו אלוק"י, אחר שהתאות
מתגברים והיצר מסית ומכניס באדם ספקות בהאמונה, אבל
המשים נפשו בכפו ועוסק בחכמה וכו' ובוהר להבין, נתבשר
בלב כל חכם לב השגת החכמה ויראת שמים הרוממת צח
וצלול ואמת, ולא ישאר לו שום ספק בדרכי ה' המפליא
פלאות, ויעמוד על עקרי עניני אלוקות אלוק"י ישראל, ולא
ישאר לו שום ספק וקושיא כלל.

(ס' סור מרע ועשה טוב)

טז) הוא המפתח והוא הסוגר

ותכלית הדברים, כשתדבק נפשך בספרי יראים, שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עלמין, ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכולא, והוא ילהב לבך בשלהובא דאשא, **ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר.**

(ס' סור מרע ועשה טוב)

יז) יזכה לתקן נפש רוח נשמה

הוה מרגלא בפומי דרבינו מזידיטושב לאמר תמיד לאנ"ש ותלמידיו ולכל באי ביתו, כי **רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצה"ר**, שיזכו לתקן את נר"ן שלהם, נקי ובר מכל סיג ופגם, לטהר ולקדשם בקדושה עליונה.

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הק' והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה צריכים קדושה יתירה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואיך אוכל לגשת לקודש קדשים ללמוד. ואמר לו רבינו: **אם אינך עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש**, ואז תתקדש ותתטהר, כי **אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדה.**

(הקדמה לס' צבי לצדיק)

יח) ע"י הזוהר וכתבי האריז"ל נעשה האדם כבריה חדשה

למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור, וכל החידושים שסובר כמחדש בסברות

זרות וגרסות בהבל הבלים הם היפך הלכה אמיתית ולטהר את הטמא וכו', **והזהר** שהוא מאיר העינים מתוך לנפש ישראל המשכלת, **שיתחדש לו בכל עת רגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה חדשה על ידי הזהר ומרן האריז"ל**.

(היכל הברכה דברים דף כ"ח)

יט) ע"י לימוד בתיקונים הבין שנמתקו כל הדינים

כאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי שאגרת א' מונחת לפני, אשר בעוד חבלי שינה על עיני לא יכולתי לקרותו, עד אשר למדתי תורתי בספר תיקוני הזהר הקדוש, והוא עד מחצית שעה ב', ואז נזכרתי לקרות האגרת של מכ"ת, **והבינותי על ידו מאמר הזהר הנזכר שנמתקו כל דינים וכו'.**

(ספר עבודת ישראל, ליקוטים בסופן)

כ) סגולה לבעל עסק

בנידון שאר הלימוד יהי בזה האופן, **מי שהוא בעל עסק גדול יהי רוב לימודו בזהר הקדוש**, אף כשאינו מבין, כי מה איכפת לי שאינו מבין, אפילו הכי **הוא סגולה**.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

כא) סגולתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים

כבר קדמוני רבנן תקיפי לקדושים אשר בארץ המה בנהירן להו שבילי דנהר דע"ה, להודות ולהלל ולשבח בשבח המגיה כזהר הרקיע על ספר הזהר הק' לעיני כל ישראל לכל דיירי ארעא, הלא לאמונה גברו באר"ש טובה ורחבה מכאן מודעא, **המה בחכמתם גלו לנו רז זה כי יקרא בספר התורה זה קריא"ה נאמנה, קול שישנו בלמידה, לו ניתנה פריע"ה,**

הנה שכרו אתו בית ק"ל, ומצאנו לעולם שלימו טוב בתשלומי כפל ארבעה, ואף כי אין איש בביתו לחם ושמלה, ולא נהירן ליי שבילין דשמיא כשבילין דארעא, מכל מקום זה חלקו מכל עמלו, יעשה לו סגולה ונפשו ל"ו חיה, לאור באור החיים הנצחיים, יהיב רחמנא שבעא.

(מתוך לשון הסכמת הרבנים דק"ק ליורנו לספר הזהר דפוס ליורנו)

פרק ט

מי ומתי ראוי ללמוד הזוהר

א) האריז"ל לא קצב זמן להתחלת לימוד תורת הח"ן

מה שכתבו בשם חכמי האמת, שלא ללמוד קבלה קודם שיהא בן ארבעים לבניה, הנה ידוע מש"כ הרח"ו (בהקדמתו לעץ חיים), שספרי הקבלה שאחר הרמב"ן ז"ל אל תשלח ידך אליהם.

ויתירה מזו כתבו הרבנים הקדושים, גדולי חכמי האמת, רבינו שלום שרעבי וחברו הרחיד"א זצוק"ל, שאין ללמוד בשום ספרי מקובלים ואין לסמוך כל מש"כ המקובלים הראשונים ולא אחרונים ואפילו בדברי שאר תלמידי האריז"ל, רק בע"ח, מבוא שערים, ושמונה שערים, שאותן סידר מהרח"ו ובנו הקדוש מוה"ר שמואל וויטאל זלה"ה, שהם כסולת נקי'.

ופוק חזי חזי, שהבאנו לעיל הרבה בשם האריז"ל שהוא חוב קדוש ללמוד חכמת הקבלה, והאריז"ל לא נתן לזה זמן, שיעור וקצבה לשנים.

וגם הרח"ו זלה"ה בהקדמתו לעץ חיים מרעיש עולמות בחובת לימוד חכמת הקבלה, ואינו נותן זמן לשנים.

וידוע בשם המקובל מוהר"ר חיים שאול דוויך הכהן זצוק"ל שאמר, אשר חבל שכמה גדולים וקדושים ופוסקים שהיו בחוצה לארץ, שבמקומותיהם אז לא הגיעו השמונה שערים הקדושים והטהורים, ולו היתה להם הקדמת מהרח"ו ז"ל על שער ההקדמות לא היו כותבים ומתנגדים כל כך נגד לימוד חכמת האמת.

ב) לימוד תורת הסוד בלי טהרה מביא לאפיקורסות

א. וזהו עצמו עון הערב רב שאמרו למשה דבר אתה עמנו נשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו

ב. ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבוא חלילה על ידי זה לפיקורסות, והכת ש"ץ ימ"ש שהיו בימים הקודמים נעשו ע"י זה אפיקורסים לפי שלמדו ספרי קבלה בטומאת הגוף, והיי העולם שומם, עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם, הבעל שם טוב הקדוש ואחריו אדמו"ר הרב רבינו אלימלך נבג"מ, והם פתחו שער לה' צדיקים יבואו בו שלא יחרהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו כו'.

(מאור ושמש, פ' אמור, ע' שע טור א')

ג) מילוי כריסו בש"ס ופוסקים קודם לימוד הקבלה

א. אחז"ל (קידושין ל'). לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמ': וכי ידע איניש כמה חיי? ומתרץ: כי אמרינן ביומי, ופירש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוס' שם כתוב, דלא נהירא, דאכתי איכא למיפרך מי ידע כמה חיי. ולכן נראה לי לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש.

וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה **שבכל יום ויום** **אנו ממלאים כריסו בש"ס ופוסקים, ואח"כ אנו עוסקים בקבלה**, כי להמתין עד שימלא אדם כריסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חיי, ועל כרחך הכוונה בכל יום בפרטיות. ודפח"ח ואמת ושפתיים יושק, כפ"י התוס' (גיטין טי.), עיי"ש. (הגה"צ מהר"א מזידיטשוב)

ב. זכאין אינון דמשתדלי באורייתא וידעי לאסתכלא ברזא דחכמתא (ר"ל, שמקודם ילמוד תורה הנגלית, ומכוח זה ידע אח"כ להבין ולהשכיל ולראות עין בעין ברזי וסודות התורה).

(זהר ח"א דף קצ"ה ע"ב)

ג. **אעפ"י שעיקר לימודינו בתלמוד ובהלכות ובפסקי הדינים, . . מכל מקום צריך מי שחננו ה' שכל לייחד מקצת שעות לחכמה הפנימית.** אבל צריך שמירה אחר שמירה לבל יט אשורו מני הדרך ויבוא להגשים כלפי מעלה.

(טעמי המצוות להרדב"ז מצוה כ"ב)

ד) אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא מכל לימודי התורה כמו מחכמת הקבלה

לימוד הקבלה הוא שיוודע לאדם גדולתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו ית"ש יתעלה, ואין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדולתו ורוממותו ית"ש מכל לימודינו כמו מלימודי חכמת הקבלה, ביחוד מלימוד ס' הזוה"ק והתיקונים, חכמת אדם תאיר פניו מריבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. גם בראותו בשאר ספרי המקובלים, וביחוד בכתבי האריז"ל, מהשתלשלות העולמות מרום המעלות עד עולם התחתון הזה, ובראותו גם כן אף קצת פרטי סדר הנהגתם מעולם התחתון עד רום המעלות לאין קץ ותכלית, מזה ישיג האדם קצת גדולתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו ב"ה וב"ש. וזה עיקר כוונת בריאת האדם בעולם הזה השפל והשמים, לחקור ולהשיג גדולת ורוממות יוצרו ובוראו ית"ש ויתעלה.

גם מלימוד חכמת הקבלה ישיג האדם קצת מעלת תורתנו הקדושה והתמימה, כי בראות האדם בספרי המקובלים, וביחוד בזוה"ק ובתיקונים, מפירושים נפלאים ונוראים של תורתנו הקדושה, ואיך נטמן ברמז סודות גדולים ונוראים, לפעמים בתיבה א' ולפעמים באות א', גם בראותו רזין עליונים וסודות נפלאים ונוראים הנסתרים בציור האותיות, וביותר בטעמים ובנקודות ובתגין, מכל זה ישיג האדם קצת גודל מעלת תורתנו הקדושה, ועי"ז בא בלבו אהבת הבורא ית"ש ותשוקתו גדלה עד למאוד מאוד, כי מהשגת תורתנו הקדושה יבוא האדם ג"כ לקצת השגה של הבורא ית"ש ויתעלה, כי אורייתא וקוב"ה חד הוא כנזכר בזוה"ק במקומות הרבה. וימצא האדם קצת מזה במאמרים

נזכרים לעיל. ומהראוי להאריך בזה מאד, אך פרץ עלי פרץ גדר, לקצר בכל היותר אפשרי. ולכן מפליג הזוה"ק והתיקונים בכמה מקומות גודל מעלת לימוד הקבלה לאין תכלית וכו'.

אחיי ורעיי, אם כל כך גדלה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבי של לימוד ספר הזוה"ק, ושורש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, **האיך לא יתלהב לב האדם להאיר אוזן לשמוע בלימודים לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזה"ק ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים כו'.**

(יסוד ושורש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

ה) לעולם יקדים אדם לימוד הנגלה להנסתר

ובזה יובן [אמרם ז"ל] לעולם יעסוק אדם בתורה שלא לשמה, דהיינו בלבושי התורה שנק' קשוטי התורה והלכ"ה אותיות הכל"ה, שיעסוק תחלה בנגלה, שמתוך כך יבוא לשמה, שהיא דביקה חשיקה חפיצה בו ית' שהוא לשמה בפנימיות התורה שהיא שמו ית' ממש שנק' תורת ה', וק"ל.
(תולדות יעקב יוסף פ' שלח)

ו) סודות התורה הם אור הנפש

עיקר שלימות אדם דלא יעול בכסופא לעלמא דאתי הוא לימוד התורה, כי כמו שהלחם הוא מזון הגוף, כן ממש לכו לחמו בלחמי, התורה היא מזון הנפש וכמו שהיין והמעדנים מאירין לגוף לחזקו, כן ממש ויותר סודות התורה הם אור הנפש להאירה בש"ע נהורין. ועכ"פ מי שאינו עוסק בפשטות התורה הרי הוא מת ברעב בעולם הבא, ומי שאינו מאיר לנפשו סודות הזוהר וכתבי מרן נדחו מענוגא וכסופא

בעלמא דאתי, אם לא שהוא תומך התורה אזי זוכה ויושב בישיבה של מעלה וזעירין אינון.

(הקדמת מהרי"א מקאמארנא זצוק"ל לפירושו על משניות)

פרק י

חודש אלול ראוי ללימוד התיקונים בשופי

א) גודל מעלת אמירת תיקונים בחודש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

א. אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חודש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תיקוני הזהר, ומכוונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועיין בספרים שהלהיבו מאד על לימוד התיקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א)

ב. כבר נהגו גם כן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים מר"ה עד יוהכ"פ בספר הקדוש תיקוני הזוהר, כי לימוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגולתו לקרב הגאולה בב"א.

(קצה המטה למטה אפרים שם ס"ק כ"ג)

ג. בשם הרב ז"ל: אשרי למי שישלים ספר תיקונים בימים הללו.

(מט"א סימן תרי"ג ס"ק ט')

ד. כמה ארכי"ן הוא זה, מרפא וארוכה לימוד הזה, כאשר העד העיד בנו עדות נאמנה, הרב הקדוש האר"י זי"ע, ויהי עדיין אמונה, שכל הרגיל בלימוד הזוה"ק אעפ"י שאין

לו חלק בבינה, מזכך את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ס
לבינה, ובפרט בספר התיקונים היינו דאחניא ל"י, תעלי"ה
באיתנ"ה שקי"ד ליה, ותקנת הקדמונים, ללמוד בספר
התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים לברר אוכל מתוך
פסולת שדרך התינוק לפר"ר, בלימוד זה בא עדי ברורי"ן בפי
זה בורר. וקיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות
הלב המתנדבים בעם, ועליהם קבענום חובה, ללמוד דבר יום
ביומו אז ירדו לשעורי"ן שעורא זוטא ושעורא רבה.

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ס' התיקונים דפוס ליוורנו, כהר"ר
יצחק פרחי זי"ע)

ה. פעם א' הי' מדבר מענין אלול ואמר, שמה שנוהגין
לומר תיקונים באלול, ש[מ]הניגון של התיקונים וכו' נעשה
דברים עליונים ותיקונים גדולים למעלה.

(שיחות הר"ן אות קכ"ז)

ב) תיקון לבעל תשובה לאמר ה' דפין זהר או תיקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה

א. ראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים זהר בכל יום,
והוא תועלת גדולה ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה
ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאות רעות, לזכות
בנועם ה', והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן
נתן מרן האריז"ל תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים
זהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש
מוהר"ר צבי.

(נתיב מצותיך למהרי"א מקאמארנא, שביל התורה אות א' ס' ל"א)

ב. בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר
ותיקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה
במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו

שעוסק הוא משפה ולחוך, כדואג, ואין לו עסק בחיים וההארה לנפש, **והוא כולו טעות ורמאות**, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, **ואין לו חיים ולא חלק בחיים**. ועיין בתיקוני ז"ח: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צווחין בכל יומא וליליא באורייתא דעל פה בכמה קושיין וצווחין בה ככלבין דאמרו הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. **ובודאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבד**, וכן בספר שערי אורה שכולו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהי' מקובל, אלא עבוד מאהבה ועבוד מיראה.

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבד שנאמרו ברוה"ק, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עוה"ב בעוה"ז ידבק בספר הזוהר ובכתבי מרן הרח"ו בלבד שנאמרו ברוה"ק.

(היכל הברכה פ' עקב ז', י"ט)

ג. ובכן יהי רצון מלפניך שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמוד בחיבור זה בלב שלם ובחשק רב, **כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחודש אלול** אפילו בגירסא בעלמא באין מבין פירוש אמריו.

(הקדמת ספר כסא מלך על התיקונים)

ג) התיקונים - סגולתן למתק הדינין

תיקוני זהר. נ"ל שנקרא ספר התיקונים, כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצינורות הספירות, והם נקראים בלשון הקודש הזה תיקונים, כמו שאמר (בתיקון א') [בהקדמת

התיקונים] אתה הוא דאפיקת עשר תיקונים וקרין להון עשר ספירות.

והנה הספירות הם היו נקודות וכו', ורוב דברי זה הספר הולך ע"ד צירופי השמות ויחודים, והם עצם עולם התיקון ממ"ה וב"ן החדש על ידי התייחדם בצינורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינין. **לכן נקרא זה הספר תיקונים, כי מדבר ביחודים תיקון עולמות**, לבבר וללבן הטיב מן הסיגים והפסולת ע"י יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה. משא"כ ספר הזהר שרוב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות מוסר ואינו מדבר מן יחודים זולת במקומות מועטים ובספרי אדרא וספרא דצניעותא. (הר"ר צבי הירש זידיטשוב בריש ספר התיקונים שלו)

ד) הטעם שנתפשט לימוד התיקונים בימי התשובה יותר מן הזהר

הני מילי מחיים, מודעת זאת בכל הארץ מזמן אשר הציץ וזרח או יקרות של שני המאורות, ספר התיקונים וספר הזהר, קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של ספר תיקונים והזהר יחיד ורבים, מנער ועד זקן. והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלו, אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבים בקריאתם מאד מאד.

ברם אם החזיקו במקום אחד בלימוד זהר הקדוש מאה אנשים, הנה בלימוד התיקונים מחזיקים אלף אנשים, כמעט רוב בעלי בתים מחזיקים בלימוד התיקונים. וזה דרכן ומנהגם בכל שנה ושנה. **והטעם שנתפשט לימוד התיקונים**

בימי התשובה יותר מן הזהר, כי כל אדם אשר יחטא הוא פוגם יותר בעשיה באבי"ע שבה, וידוע כי השבעים תיקונים שעשה ר' שמעון בר יוחאי זיע"א כיון שנדרשים יותר בדרך המספר, על כן לימודם מתקן בעולם עשיה יותר ששם הוא סוד המספר והחשבון. לכן בימי התשובה הכל רגילים בספר התיקונים.

(בן איש חי בהקדמתו לספרו בניהו)

ועיין ג"כ להלן פט"ז ס"ג, מס' חסד ואמת.

ה) תיקוני הנפש והגוף

וזאת לפנים בישראל, רב בעלי"ם מכבש"י א-ל באחד באלול ר"ה למאש"ר באימ"ה רצון קונם, האלילים מתאשרים בפני אשם, כי אתיא למודי"ן מדי שנה ושנה, ב"א על"י מקרא, ב"א על"י משנה, ה"ן סדר למשנה בספר תיקונים קנ"ה וצו"ף, תיקוני הנפש ותיקוני הגוף, לשם גרוסי"ן גומרים הללו מטהרי"ן והללו אושריים כל באיה ל"ו ישובון.

(מתוך הקדמת המגיה לתיקוני זהר דפוס בילוגראדו)

ו) סוד תיקוני הזהר שגילה הרשב"י

רשב"י גילה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם **תיקוני זהר**, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימ' ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקב"ה בתורה וכו', **שע"י זה יהי ביכולת האדם לתקן כל מה שעבר עליו ע"י תשובה**, ועל ידי זה יברך אותו השי"ת שיהי חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשלג ילבינו.

ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התיקונים בחודש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז

נתנו הלוחות שניות למשה רבינו ע"ה עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל ע"י תשובה.
(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע, סימן ח' דף נ"א ע"א)

ז) הבעל שם טוב מעורר על לימוד תיקוני זוהר

א. הנני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מ' יעקב יוסף הכהן נ"י בקצרה על נייר קטן בכיון בכדי שתשא אותו בכל עת. **קבלתי ממורי ורבי וכו' [הבעש"ט], תיקונים ילמד בכל השנה בכל יום.**

(כתר שם טוב)

ב. איעצך ויהי אלוקים אתך, **בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני הזוה"ק ואז תישן בטח ובל תירא.** והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא, אכ"י.

מנאי מורו ישראל במוהר"ר אליעזר בע"ש ממעזבז.
(כתר שם טוב)

ח) התופס חלק מן האחדות כאילו תופס כולו

הניעור בלילה, היינו שהוא ניעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא ליל"ה כידוע, ואינו חפץ מאור התורה, כי או"ר גימטריא ר"ז, היינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחי' תורת ה' שנק' יו"ם, הרי זה דומה כאילו דוחה את האחדות כולו ומתחייב בנפשו. משא"כ אם חפץ גם תורת הנסתר, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת ה' חפצו, וכמו שפי' האלשיך הק', וכאילו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאילו תופס כולו וכו'.

(כתונת פסים פ' קדושים)

ט) עורו ישנים מתרדמתכם

א. שמעו אלי רודפי צדק, אינון דתבעי רזא דמהימנותא, אינון דאתדבקו בקשורא דמהימנותא, אינון דידעין אורחוי דמלכא עילאה, קריבו שמעו.

(זהר ח"א דף קנ"א ע"ב. ח"ב דף י"ב ע"ב)

ב. קל נעימותא אתער, אתערו ניימין דמיכין דשינתא בחוריהון [ואינם מבקשים להשיג סודות התורה, ד"א], ולא ידעי ולא מסתכלן ולא חמאן, אטימין אודנין, כבדין דלבא, ניימין ולא ידעין, אורייתא קיימא קמייהו, ולא משגיחין ולא ידעי במה מסתכלין, חמאן ולא חמאן, אורייתא רמאת קלין, אסתכלו טפשי, פתחו עיינין ותנדעון, לית מאן דיגח, לית מאן דירכין אודניה, עד מה תהוון בגו חשוכא דרעותיכון, אסתכל למנדע ויתגלי לכון נהורא דנהיר.

(זהר ח"א דף קס"א ע"ב בס"ת)

י) גודל מעלת לימוד הזוהר

וזהו שאמרו בתיקונים (תיקון ל' נתיב תנינא), וז"ל: קומו ואתערו לגבי שכינתא דאית לכון לבא בלא סוכלתנו למנדע בה, ואיהי ביניכו [קומו והתעוררו בשביל השכינה הקדושה, שהרי יש לכן לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג אותה, אע"פ שהיא בתוככם]. ורזא דמלה קול אומר קרא, כגון קרא נא היש עונך, ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת, מה אקרא, כל הבשר חציר, כולא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין. [וסוד הדבר, כמ"ש (ישעי' מ')] קול אומר קרא, [שקול דופק בלבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של

כל ישראל (ומביא ראוי מהכתוב קרא נא היש עונך, שקריאה פירושו תפילה), אבל השכינה אומרת] מה אקרא, [כלומר אין בח כח להרים את עצמי מעפר, בשביל] שכל בשר חציר, [כולם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצות בלי דעת כמו בהמות], וכל חסדו כציץ השדה, [כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין כוונתם במצות שעושים, שתהיינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצם אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות]. ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, [ואפילו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי כוונה הרצויה, בכדי להשפיע נייר ליוצרים]. בההוא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח. [בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהיינו רוח המשיח, הצריך לגאול את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלימה לקיים הכתוב, ומלאה הארץ דעה את ה' וגוי הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם].

וי לון מאן דגרמין דיזיל לוי מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאילין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה. [ואי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה, ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצוה]. ווי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. אוי להם, שהם

גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס וביזה והריגות והשמדות בעולם].

(הקדמת ה"סולם" אות ע')

פרק יא

התנגדות להזהר הקדוש

א) מי שאינו זוכה ללמוד תורת ה' מחמת שאינו חפץ, או הסת זדים או שאר מניעות, ידע שכל זה מחמת שאין נפשו זכה ונקיה, וישוב אל ה' וירחמהו

א. אית נטירין אחרנין כגון נחשים ועקרבים ושרפים, ונטרין ההוא טוב דלא ייעול תמן דלאו איהו ראוי למיעל, ואי לאו, כל חייביא הוו עאלין ברזין דאורייתא. ובגין דא מאן דאיהו חייבא וייעול למנדע רזין דאורייתא, כמה מלאכי חבלה דאתקריאו חשך ואפלה נחשים ועקרבים חיות ברא אתקריאו ומבלבלין מחשבת' דלא ייעול לאתר דלאו דילי. אבל מאן דאיהו טוב, כל אילין נטירין אינון למימרי, וקטיגור נעשה סניגור, וייעלון לי לטוב הגנוז, ויימרון לי: מרנא, הא בר נש טוב וצדיק ירא שמים בעי לאעלא קדמך, ואמר לנו: (תהלים קי"ח) "פתחו לי שערי צדק אבוא במ אודה י-ה". ההוא טוב הגנוז יימא לון: פתחו ליה בהאי תרעא דאתקרי אהבה או בהאי תרעא דאיהי תשובה.

(זהר ח"ג דף קכ"ג ע"א ברע"מ)

ב. מי שאינו זוכה ללימוד הק' הזה, או שדעתו ונפשו אינה חפיצה לזה, או שיש לו מניעות ועיכובים שונים שלא ללמוד לימודים הללו, וכל שכן מי ששומע לדברי מסיתים ומדיחים שלא ללמוד חכמה נסתרה זו, או מי שקמים עליו מפריעים ר"ל שלא ילמוד זהר הקדוש וחכמת הקבלה, והוא

אינו יכול לעמוד נגדם ונמשך אחריהם רח"ל, יידע כי נפשו אינה טהורה ונקיה ועי"ז כל אלו הנזכרים שולטין עליו למנעו מן הלימוד הק' הזה, שלא יזכה להכנס אל הקודש פנימה מפני שאינו ראוי לזה.

ולכן יראה לחוס על נפשו ויעמוד על נפשו בכל כחותיו, להתגבר ולשוב בתשובה שלימה ולשבור כל המסכים ומחיצות שמבדילים בינו לבין קונו, ואז יזכה ליכנס לזה השער לה' אשר צדיקים וטהורי נפש וישרי לב יבואו בו.

(ב) פנימיות התורה היא גילוי יקרא דקוב"ה

א. יקרא דקוב"ה [שהיא סוד פנימיות התורה, אור החמה] לאו איהו אלא לאינון דידעין ארחוי ומהכין [הולכים] בה באורח קשוט כדקא יאות.

(זהר ח"א דף צ"ד ע"א, בס"ת)

ב. סתימי דאורייתא קדישי עליונין ירתין לה, ואתגליא בשאר בני עלמא.

(זהר ח"ג, ע"ב, ב)

**ג) בזהר מכונסים נשמות הצדיקים ואנשי מדות,
והאחרים נדחים ממנו**

והאי חיבורא הוא כגוונא דתיבת נח דאתכניש בה מכל מין ומין, הכי מתכנשין **בהאי חיבורא כל נשמתין דצדיקייא ואנשי מדות** דאתמר בהון זה השער לה' צדיקים יבואו בו, ואחרנין דלא צדיקים אתדחיין מתמן. **וכד אתגלייא האי חיבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגביה** דאיתמר בהון כי את אשר ישנו פה וגוי' ואת אשר איננו פה **בהאי חיבורא** עמנו היום, ועלייהו אתמר ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, כאינן כוכביא דיהון קיימין לעלם ולעלמא עלמא. (תיקוני זו"ח דף ע"ב ע"ד)

**ד) ספר הזהר הוא כתיבת נח שנתכנסו בה
שנים מעיר ושבע ממלכותא**

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, אלין אינן דקא משתדלין בזהר דא דאקרי **ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח** דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה, דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, ודא אורה דספרא דא. (זהר ח"ג דף קנ"ג ע"ב, ברע"מ)

פרק יב

העלם וגילוי הזוהר

א) מדוע נתגלה הזוהר משנת ה'ר"ן ואילך?

א. דע כי גזרה חכמתו ית' שחיבור ספר הזוהר לא יתפרסם ולא יתגלה אלא בדורו של רשב"י ע"ה ועל ידו, ונגזרה גזירה בפמליא של מעלה שלאחר דורו של הרשב"י ור' אלעזר בנו לא יתעסקו בזאת החכמה בפרסום עד הדור האחרון דורו של משיח בן דוד. והכי איתא בתיקונין בהרבה מקומות, שאלו הסודות לא יתגלו עד דרא דייתי מלכא משיחא, ובמ"א אומר ובזכות האי חיבורא יתגלי מלכא משיחא, ר"ל בדור האחרון בשביל המתעסקים בחיבור הזוהר יתגלי מלכא משיחא.

ומצאתי כתוב, כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, הי' לזמן קצוב, עד תשלום שנת ה'ר"ן, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והותרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזוהר. ומשנת הש' ליצירה מצוה מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים כדאיתא ברע"מ. ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר אין ראוי להתרשל.

(הקדמת ספר אור החמה)

[ועי"ע בהקדמת מוהר"ן זיע"א לעץ חיים].

ב. הרשב"י סוד בוצינא קדישא מן הראוי הי' לעשות תיקון העולם כמו רבי עקיבא עם מס"נ כו', בהימנותא דקוב"ה ושכינתו וכל פמליא דילי' בצירוף משה רבינו רע"מ ואליהו וכל נשמתין דצדיקיא מגן עדן, והוא הי' מתקן כל

הדור בימיו כו', **ושלח הקב"ה האור הגדול הזה דוקא באלף החמישי** מתוך החושך הגדול שהוא יומא של הוד, בסוד כל היום דו"ה, אור הגדול אור שבעת הימים, להגן עלינו ולהציל אותנו מכל המקטריגים ע"י לימוד רזין דאורייתא כו', **ואם לא הי' מגלה לנו רזין דאורייתא את ספרי הזהר וכו', הי' ח"ו חוזרין עלמין לתוהו ובוהו מפני התגברות הדינים באלף החמישי כו',** ופתח רשב"י את האורות העליונים להאיר ולהגן עלינו, והניח ברכה לדורות אחריו כו'.

ואחריו קמו חכמי הדורות ומצאו פתח פתוח ושמשו ונהנו מהשפע ואורות עליונים, ונעשה ניסים בימיהם, כגון רבי וחכמי הדורות כו', ויחידי סגולה בכל דור ודור הוי ידעי ברזין אלין אבל לא באתגליא, כי עדיין הי' באלף החמישי, ועוד לא היו מתנוצצין נשמות של עולם התיקון, עד **באלף הששי האיר ה' עינינו בשנת של"ה ע"י נשמת בצלאל בן אורי בן חור** למטה יהודה וימלא אותו רוח חכמה בתבונה ודעת ובכל מלאכה, הוא נשמת **מורנו ורבנו האריז"ל** אור שבעת הימים, ובידו נתן המאציל רצון העליון רשות לפתוח המקורות וצנורות עליונות ברזי דאורייתא, ואמר לנו בפירוש שהנסתרות בזמן הזה הם כמו נגלות, אעפ"י **שתלמידיו היו מכסין דבריו בהצנע משנת של"ה עד שנת ש"ץ כו',** בסוד הגאולה והחירות, התנוצצות הנשמות של עולם התיקון, כידוע לנו מדריגות הנשמות בשנת ש"ץ.

ומשנת ש"ץ ואילך מחוייבים אנחנו לתקן כל אחד ואחד נפשו ורוחו ונשמתו, אותו ואת כל העולם כולו, להיות מ"נ לייחד וללבן ולצרף נצוצות קדושות ברזי דאורייתא ובהתעסקות דברי הזהר והתיקונים עפ"י דברי מו"ר הרב האריז"ל, אשר שלחו אלהים לפנינו להאיר לנו מתוך

האריז"ל, אשר שלחו אלהים לפנינו להאיר לנו מתוך החושך ואפילה, בפרט בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגא, וידוע לנו מסודות אלו שאין ביטולם וביעורם של הקלי' אלא בלימוד הקבלה עפ"י עולם התיקון, לכן קרא הרשב"י לבעלי הקבלה מחצדי חקלא הקמשונים והחרולים מן השדה אשר ברכו ה'.

(סוף ס' ויקהל משה)

עפ"י הנ"ל אתי שפיר מה שהעיר בס' דברי תורה (מהדורא קמא אות צ') על דברי זקינו בספר אגרא דפרקא (אות ק"כ), שמרחיק את זמן התגלות החכמה הקדושה עד שנת ש"ץ, והעיר על זה הגה"ק ממונקאטש שלא נודע מקור זמן זה, ועפ"י הנ"ל אתי שפיר.

ב) הזוהר נתגלה רק בדורות האחרונים כדי להגן עליהם

לא נתגלה הזוה"ק לדורות הראשונים רק בדורות הגרועים מהם, עיי"ש [בס' ויקהל משה הנ"ל] בד"ק בארוכה, ומסיים שם שהוא בכדי להגן על הדורות האחרונים. וצריך לשמוע בקול ה', כי כן רצונו לטוב לנו להגן עלינו מצרינו ולהחיש גאולתנו שתהי' בב"א.

(ספר פתח עינים להחיד"א על מס' סנדהרין דף צ"ח ע"א)

[ועיי"ע בהקדמה לספר הזוהר מבעל הסולם אות נ"ז-ס"א, נעתק להלן פי"ג אות א'].
 ג) הסבר להעלמת הזוהר אחרי פטירת הרשב"י

א. לא ניתן לכתוב סתרי הזוהר אלא לר' אבא

הלא תראה, כי בעת פטירתו, בריש אדרת האזינו, לא ניתן רשות לשום אחד מאותם שבעה עיני ה' העומדים אז

אצלו, **לכתוב סתרי הזוהר, אלא לר' אבא**, כנזכר שם: וכך אסדרנא לכו, ר' אבא יכתוב ור' אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייא ירחשין בלבהון. ועם שניתן לו רשות לכתוב, מצאנו ראינו בפי' משפטים דף קכ"ג ע"ב, וז"ל: שאל ר"א לר' אבא, כל הני תיקונים אבא גלי לון, בגין דלא ליעול בכסופא לעלמא דאתי, השתא אמאי צריכי לגלאה. א"ל ר' אבא, ההוא דכתבנא אנא מבוצינא קדישא, אמינא כתבוהו לגבי חברייא, דהא אינון ידעין מילין, דהא אתיישבן מילין בלבן, ומכן ולהלאה סתימין מילין, ע"כ.

ב. אורות הזוהר לא נתגלו רק לחבריא במחשבת לבם

והנה עם שכבר נתן לנו רשות רשב"י לכתוב, וגם כי לא למד רק לאותם הז' חברים, דעלו ונפקו באדרא קדישא, ועכ"ז הקפיד ר' אלעזר בנו, ונתכעס על זה, וגם הוא עצמו השיב לו, דמכאן ולהלאה להו מילין סתימין בגוונא, אבל לשאר חכמי דורם, עם היותם תנאים, לבם רחב כפתחו של אולם, עם היותם כתובים, הם אצלם מלין סתימים, ולא אתגליין אלא לחברייא האילין בלחוד, ואף גם הם בתוך מחשבות לבם, ולא מן הפה ולחוץ, וכמ"ש סתימים מילים בגוונא, ולא אמר ביננא.

ג. אחרי פטירת הרשב"י אמרה החבריא: "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך"

וכן בפרשת ויחי דרי"ז ע"א אמר שם: בכה ר' אבא, ר' שמעון דטחנין מיני' מנא טבא וכו', ולא אשתאר בעלמא מיני', בר כמה דכתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן וכו' למשמרת, לאצנעותא, ואילו בהתגלייא לא כתיב, **והשתא מאן יכיל לגלאה רזין, ומאי ינדע לון**. גם בפי' אחרי

מות דף ע"ט ע"א, וז"ל: בתר דשכיב ר"ש, הוו חבריאי אמרי, אל תתן את פיד להחטיא את בשרך.

ד. רשב"י הכיר בר' אבא שיוכל להעלים הדברים אפילו מחכמי דור ההוא

ואין ספק, כי לולי שרשב"י הכיר וידע ברוח קדשו, כי ר' אבא הי' חכם גדול ויודע להלביש ולהעלים הדברים דרך חידה ורמז, שלא יבינו אפי' חכמי הדור ההוא, לא הי' מצווה שיכתוב. כי הנה שם באדרת האזינו עצמה, דף רצ"ד ע"ב, אמר, כל מאן דמגלה רזין בידוע דנשמתני לאו איהי מגופא דמלכא קדישא. ובג"ד כד תיפוק נשמתני וכו', ווי לי, ווי לנשמתני. זכאה חולקהון דצדיקים, דמכסיין רזין עילאין דקוב"ה וכו'.

וכן בפי פנחס דף רמ"ד ע"א ברעיא מהימנא, על פסוק ועשירית האיפה סולת וגו', וז"ל: אמר רעיא מהימנא, מאן דמזלזל בפרורין דנהמא וכו', וכ"ש מאן דמסר רזין דאורייתא, וסתרי קבלה, וסתרי מעשה בראשית, או סתרי אתון דשמא מפרש, לאנשים דלאו אינון הגונים וכו', עליה אתמר נודד הוא ללחם איה, ללחמה של תורה ולית מאן דישגח עלי' וכו'.

(הקדמת מוהרר"ו זיע"א לע"ח)

פרק יג

החיוב והשלילה ללימוד הזוהר

א) מדוע לא נפוץ לימוד הזוהר כשאר מדרשי חז"ל

א.) מכאן תבין את היבשות והחשכות שמצאנו בדורנו זה, שלא נשמע כמוהן בכל הדורות שקדמו לנו, שהוא משום שאפילו העובדי ה' שמטו ידיהם מהעסק בסודות התורה. וכבר המשיל הרמב"ם ז"ל משל אמיתי על זה, ואמר, שאם שורה של אלף אנשים סומים הולכים בדרך, ויש להם לפחות פקח אחד בראשם הרי הם בטוחים כולם שילכו בדרך הישר, ולא יפלו בפחים ומכמורות, להיותם נמשכים אחר הפקח שבראשם, אבל אם חסר להם אותו האחד, בלי ספק שיכשלו בכל דבר המוטל בדרך, ויפלו כולם לבור שחת. כן הדבר שלפנינו, אם היו לפחות עובדי השי"ת עוסקים בפנימיות התורה, והמשיכו אור שלם מא"ס ב"ה, הרי כל בני הדור היו נמשכים אחריהם, וכולם היו בטוחים בדרכם שלא יכשלו, ואם גם עובדי השי"ת סלקו את עצמם מחכמה זו, אין פלא שכל הדור נכשל בגללם, ומגודל צערי לא אוכל להאריך בזה.

ב. אמנם ידעתי הסיבה, שהיא בעיקר מתוך שנתמעטה האמונה בכלל, והאמונה בקדושי עליון חכמי הדורות בפרט, וספרי הקבלה והזוהר מלאים ממשלים גשמיים, ע"כ נפל הפחד על כל אחד, שלא יצא שכרו בהפסדו, כי ח"ו קרוב להכשל בפסל ודמות.

ג. והיא שהעירני לעשות ביאור מספיק על האר"י ז"ל, ועתה על הזוהר הקדוש, והסרתי הפחד הזה לגמרי, כי ביארתי והוכחתי בעליל, את הנמשל הרוחני של כל דבר,

שהוא מופשט מכל דמיון גשמי, למעלה מהמקום ולמעלה מהזמן, כמו שיראו המעיינים, למען לאפשר לכל המון בית ישראל ללמוד ספר הזוהר, ולהתחמם באורו הקדוש.

ד. וקראתי הביאור בשם "הסולם", להורות, שתפקיד ביאורי הוא כתפקיד כל סולם, שאם יש לך עליה מלאה כל טוב, אינך חסר אלא "סולם" לעלות בו, ואז כל טוב העולם בידך. אמנם אין "הסולם" מטרה כלפי עצמו, כי אם תנוח במדריגות הסולם ולא תכנס אל העליה, אז לא תושלם כוונתך. כן הדבר בביאור שלי על הזוהר, כי לבאר דבריהם, העמוקים מכל עמוק, עד סופם עוד לא נברא הביטוי לזה, אלא עשיתי על כל פנים בביאורי זה דרך ומבוא לכל בן אדם שיוכל על ידו לעלות ולהעמיק ולהסתכל בספר הזוהר גופן, כי רק אז תושלם כוונתי בביאורי זה.

ה. והנה כל המצויים אצל ספר הזוהר הקדוש, כלומר, המבינים מה שכתוב בו, הסכימו פה אחד, שספר הזוהר הקדוש חיברו התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, חוץ מהרחוקים מחכמה זו ונוטים לומר, על סמך מעשיות בדויות ממתנגדי החכמה הזו, שמחברו הוא המקובל ר' משה די ליאון, או אחרים הסמוכים לו בזמן.

ו. ואני כשאני לעצמי, הרי מיום שזכיתי באור השי"ת להתבונן מעט בספר הקדוש הזה, לא עלה על לבי לחקור ביחוסו, והוא מטעם פשוט, כי לפי תוכנו של הספר עלה בלבי מעלת יקר התנא רשב"י לאין ערך יותר על כל התנאים הקדושים, ואם הי' מתברר לי בבירור גמור שמחברו הוא שם אחר, כגון ר"מ די ליאון ז"ל וכדומה, הרי אז הי' גדול אצלי מעלת האיש ר"מ די ליאון ז"ל יותר מכל התנאים הקדושים, וגם רשב"י בכללם.

ז. אמנם באמת לפי מדת עומק החכמה שבספר, אם הייתי מוצא בבירור, שמחברו הוא אחד ממ"ח הנביאים, הי' זה מקובל על לבי ביותר מליחסו לאחד מהתנאים, ומכ"ש אם הייתי מוצא שמושה רבינו קבל אותו מהר סיני מהשי"ת עצמו, אז היתה שוככת דעתי לגמרי, כי לו נאה ולו יאה חיבור כזה.

ח. ולפיכך, כיון שזכיתי לערוך ביאור מספיק השוה לכל בעל עיון, להבין מעט מה שכתוב בו בספר, אני חושב שכבר נפטרתי בזה לגמרי מלטרוח עוד ולהכניס עצמי בחקירה הזאת, כי כל משכיל בזוהר לא יוכל להסתפק עוד שמחברו יוכל להיות איש פחות במעלה מהתנא רשב"י הקדוש.

ט. אכן לפי"ז נשאלת השאלה, למה לא הי' נגלה ספר הזוהר לדורת הראשונים, שבלי ספק היו חשובים במעלה יותר מדורות האחרונים והיו ראויים לו יותר, ויחד עם זה יש לשאול למה לא נגלה ביאור ספר הזוהר עד האריז"ל, ולא למקובלים שקדמו לו. והתמיה העולה על כולנה, למה לא נגלו ביאור דברי האריז"ל ודברי הזוהר מימי האריז"ל עד דורנו זה (ועי' בהקדמתי לספר פנים מסבירות על העי"ח באות ח' ד"ה ואיתא, עש"ה), ונשאלה השאלה, הכי אפשר דרי.

י. והתשובה היא, כי העולם במשך זמן קיומו של שיתא אלפי שני, הוא כמו פרצוף אחד שיש לו ג' שלישים, ראש תוך וסוף, דהיינו חב"ד חג"ת נה"י.

יא. וז"ש ז"ל ב' אלפים תוהו ב' אלפים תורה וב' אלפים ימות המשיח (סנהדרין צ"ז ע"א), כי בב' אלפים הראשונים שהם בחינת ראש וחב"ד היו האורות מועטים מאוד, והיו

נחשבים לבחינת ראש בלי גוף, שאין בו אלא אורות דנפש. כי יש ערך הפוך בין כלים לאורות, כי בכלים הכלל הוא, שהכלים הראשונים נגדלים בכל פרצוף מתחילה, ובאורות הוא להיפך, שאורות התחתונים מתלבשים בפרצוף מתחילה. ונמצא, כל עוד שאין בכלים רק העליונים לבד, דהיינו כלים דחב"ד, יורדים שם להתלבש רק אורות דנפש, שהם האורות התחתונים ביותר. וז"ש על ב' אלפים ראשונים שהם בבחינת תוהו. ובב' אלפים השניים של העולם, דהם בחינת חג"ת דכלים, ירד ונתלבש אור הרוח בעולם, שה"ס תורה. וע"כ אמרו על ב' אלפים האמצעים שהם תורה. וב' אלפים האחרונים הם נהי"מ דכלים, וע"כ מתלבש בעולם בזמן ההוא אור דנשמה, שהוא האור היותר גדול, וע"כ הם ימות המשיח.

יב. גם הדרך הוא בכל פרצוף פרטי, שבכלים דחב"ד חג"ת עד החזה שלו, האורות מכוסים, ואינם מתחילים להאיר חסדים המגולים, שפירשו התגלות הארת חכמה עליונה, אלא מחזה ולמטה, דהיינו בנהי"מ שלו. והוא הסיבה שמטרים התחילו להתגלות הכלים דנהי"מ בפרצוף העולם, שהם ב' אלפים האחרונים, היתה חכמת הזוהר בכל וחכמת הקבלה בפרט מכוסה מן העולם, אלא **בזמן האריז"ל**, שכבר נתקרב זמן השלמת הכלים שמחזה ולמטה, **נתגלתה אז הארת חכמה העליונה בהעלם ע"י נשמת האלקי ר' יצחק לוריא ז"ל**, שהי' מוכן לקבל האור הגדול הזה. וע"כ **גילה העיקרים שבספר הזוהר וגם חכמת הקבלה**, עד שהעמיד בצד כל הראשונים שקדמוהו.

יג. ועכ"ז כיון שהכלים האלו עוד לא נשלמו לגמרי (שהוא נפטר בזמן ה' אלפים שלי"ב כנודע), ע"כ לא הי' העולם

עוד ראוי שיתגלו דבריו, ולא היו דבריו הקדושים אלא קנין ליחידי סגולה מועטים, שלא ניתנה להם הרשות לגלותם בעולם. וכעת בדורנו זה, אחר שכבר קרובים אנו לגמר ב' אלפים האחרונים, לפיכך ניתנה עתה הרשות לגלות דבריו ז"ל ודברי הזוהר בעולם בשיעור חשוב מאד, באופן שמדורנו זה ואילך יתחילו להתגלות דברי הזוהר בכל פעם יותר ויותר, עד שיתגלה כל השיעור השלם שבחפץ השי"ת.
(הקדמת ה"סולם" לספר הזוהר)

ב) ר' יצחק דלטאש בפסקו המפורסם יצא להגן על הזוהר מפני מתנגדיו, ומאז נתפרסם בעולם ביותר

א. ספר הזוהר נתחבר ונכתב בדורו של רשב"י, שהסכימו בו מן השמים, כי הי' ראוי לכך, וגלגלו זכות על ידו ועל ידי חביריו הזכאים, כדי שבסוף הימים, בדורות של משיח בקרבת הישועה, בזכות זה יגאלו ישראל. וכמו שבמצרים הי' צריך לזכות ישראל בדם פסח ובדם מילה כדי להוציאם מאותו הגלות כו', כן כדי להוציא ישראל מהגלות הזה צריך שיזכו בידיעת הנסתר, כי כל הנביאים לא נבאו לימות המשיח אלא על זה כו'. הלא תראה רש"י ז"ל בפ"י שיר השירים בדוגמא מפסוק ישקני מנשיקות פיהו, ז"ל: ומובטחים מאתו להופיע עוד עליהם לבאר להם סוד טעמיה ומסתר צפונותיה, ומחלים פניו לקיים דברו, וזהו ישקני מנשיקות פיהו.

א. וכל שכן עתה, שקרובה הישועה להגלות כו', כי לפי דברי הזוהר זכות לימוד ספרו הוא המלאך הגואל, וז"ל: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד אתגלייא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינ"י וקראתם דרור בארץ וגו'. ובמקום אחר ז"ל: אמר לי אליהו לר'

שמעון, רבי רבי, כמה זכאה אנא דמהאי חיבורא דילך
יתפרנסון כמה עילאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא,
ובגיניי ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו
וכו'. הרי לך מבואר **שזכות העיון בספר הזהר מספיק**
להשיב שבותנו ולהעביר גלותינו, ועליו אמרו זכו אחישנה,
כי בעבורו יהי ישראל נגאלין ויקרא דרור בארץ, שיהיו כל
בני העולם בני חורין בשלוח שאין כמוה.

ב. ובמקום אחר יבשר הזהר, שבדור שעתיד המשיח
להתגלות, בו יותן הרשות להתגלות ספרו וחיבורו. וז"ל
בפתיחה גדולה בתיקונים: והמשכילים יזהירו וגו',
והמשכילים אלין ר"ש וחברייא כו' **לגלאה לון רזין טמירין**
דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא
וכו'. ואל תגמגם לומר שאין רשות לגלותם עד אחר ביאת
המשיח, שזה שקר וטעות גדול. דייקא נמי דקאמר עד דייתי
דרא דמלכא משיחא, ולא קאמר עד דייתי מלכא משיחא,
וכל זה פשוט.

(פסק הגאון והחכם הכולל הנעלה כמהר"ר יצחק דלטאש, נדפס בריש
ס' הזהר)

ב. פשר הדבר: בשנת שי"ח רצו להדפיס ספרי הזהר
הקדוש, וקמו אז גדולים ורבים שהרעישו לבלתי לפרוץ גדר
הראשונים להוציא לאור דברים סתומים וחתומים אשר
נגנזו ולא ראו אור מימים קדמונים, ובלשון הר"ר יצחק
דלטאש בפסק-דין הנ"ל: "ארץ רעשה אף שמים וינועו אמות
הסיפים מקול הקורא ואומר שאין טוב להוציא הדברים
הסתומים והחתומים אל הפרסום ולפרוץ גדר הראשונים
אשר גנזום באוצרותיהם ובית נכאתם, לא ראו אור מימים

קדמונים", וגם מפני קדושתו הגדולה והנוראה לא כולם ראויים אליו.

הגדולים הנ"ל הביאו ראיות לדבריהם ממאמרי חז"ל ומדברי רשב"י בעצמו בזה"ק, שאין לגלות ולפרסם סתרי תורה.

והעיר ה' את רוחו של הר"ר יצחק דלטאש, שהי' אחד מיחידי גאוני הדור ההוא, ואזר חיל וכתב פסק-דין "לתקן המעוות והדורים לישר, להשיב אמרים נכוחים, דברים המתישבים על הלב", ומשיב על כל דברי המקשים, ומבקשם "אל תבטח על שקר ואל תשען על משענת קנה רצוץ", ומשיבן מילין ואת טענותיהם מכחישן אחת לאחת.

אחר שיצא פסק-דינו הנזכר שקטו עולם, קיימו וקבלו עליהם את פסק-הדין, והדפיסו אז את ספרי הזהר, ולכן זכה ונדפס פסק-דין זה בריש ספרי הזהר.

וכתב החיד"א (שם הגדולים, מערכת ספרים, ערך ס' חשק שלמה), שהרמ"ז כותב בשם מוהרר"ו זלה"ה, וז"ל: אמר לי מורי זלה"ה [האר"י זל], שהחכם שעשה פסק להדפיס הזהר הי' ניצוץ של צדיק וחסיד גדול וקדוש וראוי לכל טוב, ולכן עלה קנאה בלבו וכתב אותו פסק כדי להוציא לאור ספר הזהר, עכ"ל.

ג. כד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא [נערים קטנים ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות, כי אז תתמלא הארץ דעה, ד"א].

(זהר ח"א דף קי"ח ע"א)

ג) הרח"ו אודות החיוב והשלילה ללימוד הזוהר

א. וכנגד כת המתעסקים ברזי התורה ובחכמות הזוהר, אשר הם נקראים אדם, כנזכר בספר התיקונין ד"א, אפרוחים אילין מארי משנה, בנים אילין מארי קבלה, עליהם נאמר ראיתי והנה האדם, ולא אמר אדם, אלא האדם, ירצה, **כי גם שהוא עוסק בחכמה הזאת, ולכן נקרא אדם, עם כל זה איננו האדם המיוחד הראוי להתעסק בה, כי אין להם שרשים והקדמות להבין דבריו, וכמו שבארנו לעיל באומרו בנים סכלים המה ולא נבונים, אבל האדם המיוחד איננו בעוה"ז, ואנחנו בזאת החכמה מגששים כעיוורים קיר, כי חכמי האמת סעו המה למנוחות, עזבו אותנו לאנחות, וכאשר אין האדם הנזכר נמצא ללמד החכמה, הנה אז גם עופות השמים, אלו התלמידים אשר נגע ה' בלבם, התפצים לעוף השמים, בלי כנפיים, ואומרים מי יתן לנו אבר כיונה, נעופה ונשכונה באהלי החכמה הזאת.**

ב. והרי נתבארו כל הכתות אשר בעם בני ישראל, אשר כולם כאחד נמנעו מלהחזיק בחכמה הזאת, כל אחד כפי סיבתו ופנייתו, עד שנתקיים בנו בעו"ה אין מנהל לה מכל בנים ילדה וכו', פי', כי עם היותם בנים מארי קבלה, עכ"ז נתיאשו מלהתעסק בחכמה הזאת. ואין ספק כי דברים אלו בנבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא כסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים בדעתם כי כבר השיגו מה שצריך להם ושמחים בחלקם, והנה הכתוב מעיד וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, בלשון שלילה, אוי לאזניים שכך שומעות ואוי לעינים שכך רואות, עדותו יתברך עלינו, ואין לנו לב לדעת לחזור ולהתעסק בחכמה הזאת, להחזיק יתברך, כמ"ש ואביט עוזר ואשתומם ואין סומך. והוא

בהיותינו עסוקים בחכמה הזאת, כי על ידה תתקרב הגאולה, וכביכול ישועתה לשכינת עוזו היינו ממהרים להצמיחה, כמ"ש ותושע לי זרועי, לי ממש כביכול, וכנ"ל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי **הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתינו מלהתעסק בה היא גורמת איחור ועיכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו** המכונה ונקרא הדר הכרמל, כמש"ה ראשך עליך ככרמל.

ג. וזמש"ה ראיתי והנה הכרמל מדבר, כי לסיבות הנ"ל ה"י הכרמל מדבר שמם בעו"ה, כנ"ל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, הרי הוא כאילו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני ה' מפני חרון אפו, פ"י מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמותיו של הקב"ה, וז"ש מפני ה', היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פ"י, כי אין לו להקב"ה קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו.

ד. וכמ"ש בתלמוד (חגיגה י"ד): בכל אותם המעשים של ריב"ז ושל ר"א בן ערך ור"י הכהן, כשהיו דורשים במעשה מרכבה, ירדה אש שכינתו יתברך, וסבבה על האילנות, משא"כ בהיותם עוסקים בפשטים, וכמ"ש במדרש משלי על פסוק לא ירעיב ה' נפש צדיק, וז"ל: אמר ר' ישמעאל, בא וראה כמה קשה יום הדין וכו'. ה"י ר' ישמעאל אומר, אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה וכו', בא מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה וכו', בא מי שיש בידו ב' סדרים וכו', בא מי שיש בידו הלכות וכו', בא מי שיש בידו תורת כהנים וכו', בא מי שיש בידו ה' חומשי תורה וכו', בא מי שיש בידו אגדה, בא מי שיש בידו תלמוד וכו', והקב"ה אומר לו, בני הואיל ולא נתעסקת בתלמוד, צפית במרכבה, צפית בגאות

שלי, שאין הנאה לי בעולם אלא בשעת שת"ח יושבים ועוסקים ומביטים ומציצים ורואים והוגים המון התלמוד הזה, כסא כבודי היאך עומד וכו', חשמל היאך עומד וכו', ברק היאך עומד וכו', כרוב וכו', וגדולה מכולם, מצפרני ועד קדקדי וכו', וכי לא זה הוא הדרי זה הוא גדולתי זהו הדר יפיי, שבני מכירין את כבודי וכו'.

ו. הרי מבואר בפירוש אף בדברי התנאים, שאין האדם יוצא ידי חובתו לגמרי בעסק המקרא והמשנה והאגדה והתלמוד בלבד, אלא הוא מחוייב לעסוק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרכבה, כי אין הנאה להקב"ה מכל מה שברא בעולמו, רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה, להכיר גדולתו ויופיו ומעלתו. כי בפשטי התורה ובסיפוריה ובדיניה ובמצותיה, בהיותם כפשטם, אין בהם שום היכר וידיעה לידע את בוראם יתברך, אדרבה יש בהם מצות וחוקים שאין הדעת סובלם וכל אומות העולם מונין את ישראל ואומרים להם, כי מה התורה הזאת אשר צוה אלקיכם אתכם, דברים שנראין כחידות ומשלים, ליקח קרן פרה ולתקוע בו ביום ר"ה ואתם אומרים שעיי"כ שטן הרוחני המקטרג העליון מתערב, וכיוצא מדברים אלו כמעט רוב מצות התורה, ובפרט פרטי דיניהם, אין השכל סובלם. ואי"כ היכן הוא הדר התורה ויופיה וגדולתה. ועל כיוצא בזה נאמר אם צדקת מה תתן לו ואם חטאת מה תפעל בו, כי השכר והעונש אשר עליהם הוא לך לבדך.

ו. אמנם בסודות התורה ובעסק כוונת המצוות, על זה נאמר בהיפך, אם בטובה נאמר תנו עוז לאלקים, ואם ברעה נאמר צור ילדך תשי, ונאמר ויצאו וראו בפגרי האנשים

הפושעים בי, בי דייקא, ולא לי, בי ממש כביכול. ודברי אלו מבוארים לאשר נגע אלקים בלבנו.

ז. וז"ס מ"ש לעיל, כי הקורא במשנה ובתלמוד נקרא עבד המשמש את רבו ע"מ לקבל פרס, משא"כ בחכמת האמת, כי הוא מתקן כביכול ונותן עוז וכוח למעלה, וזהו נקרא עוסק בתורה לשמה בלי ספק.

ח. ולא עוד, אלא שלא נברא האדם אלא כדי שילמוד חכמת הקבלה, אלא שצריך שיהיה גופו נקי בתחלה ע"י המצוות המעשיות, שכל תכליתן לדבר זה והם מוכרחים עכ"פ, ואח"כ תוכל הנשמה הנקראת נר ה' נשמת אדם להאיר בגוף הזה, כנר הנתונה תוך עששית זכוכית ומאירה, ונותנת לו כח להבין סתרי התורה ומגלה עמוקות מני חושך. (הקדמת הרח"ו לע"ח)

פרק יד

גדולי החסידות בשבח לימוד הזוהר

(א) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ברי"ש גלי -
ר"ת רבי שמעון בן יוחאי

א. ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ותרגומו ובני ישראל נפקין בריש גלי, על דרך דאיתא בזוה"ק בספרא דא יפקון מן גלותא, ועיי"ש שמבואר עוד יותר כשיתגלה הספר הזוהר בדא יפקון מן גלותא.

ב. וזהו שמרומז בפסוק ובני ישראל יוצאים, היינו מן הגלות, כנ"ל, ביד רמה, ותרגומו בריש גלי, ברי"ש ר"ת ר'

ש'מעון ב'ן י'וחאי, גל"י, כשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא, והבן.

(דגל מחנה אפרים פ' בשלח)

ב) משיח בן יוסף יחי' ויתקיים על ידי לימוד רזין דאורייתא

ע"י עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו בב"א כמבואר בזוה"ק. וסימן לדבר סו"ד במילוי סמ"ך ו"ו דל"ת גי' משיח בן יוסף במכוון, שאף משיח בן יוסף יחיה ויתקיים ע"י זכות לימוד רזין דאורייתא.
(ספר קהלת יעקב לבעל מלוא הרועים ערך סוד)

ג) או"ר בגימטריא ר"ז

עיקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, כי או"ר גי' ר"ז, וזה נקרא כ"ן שגי' סו"ד מיסו"ד. וזש"כ במדרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לאן כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על כ"ן לא יקומו. ועיקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו ב"ב כו', ועל דור שלנו נאמר משוד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות ה' המזוקקות שבעתיים, אך ה' ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרום זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקב"ה ירומם.
(אור ישראל על תיוק"ז תיקון ל"ו - דף ע"ז ע"ב)

ד) או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

קומי אורי כי בא אורך, או"ר בגי' אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגי' ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, כי בא

אור"ך, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועי"ז תה"י גאולה להתגלות בסוד מלכותו כנודע.

(אגרא דכלה הפטורת פ' תבוא)

ה) רק על ידי התגלות סודות חכמת האמת יבוא משיח צדקנו

א. מה שכתב ברע"מ פ' תצא דרע"ח שאמרו להרע"מ ובגינך יתפרקון ישראל ויחזרון לאתרייהו, ולית חילא למשיחין למפרק לישראל בר מינך, ובגינך אינון מתעכבין, אשלים מילין יקירין אלין וכו', עכל"ה. והלשון **ובגינך אינון מתעכבין** יתמה כל עובר ויתפלא, הלא איך יתכן לומר שהרע"מ יעכב (ח"ו) המשיחין לבוא לגאלנו.

ב. אולם יובן בפשיטות עפ"י ד הזוה"ק ותיקוני זוה"ק בכמה דוכתי, וכן בהקדמת מוהר"ח זי"ע לשער ההקדמות, **כי רק ע"י התגלות סודות חכמת האמת יבוא משיח צדקנו** ב"ב. ועיין בהקדמת אאמו"ר זי"ע לבאר לחי רואי ח"א, וכן בהסכמתו לאוצרות חיים עם הגהות הנפלאות איפה שלימה [למוהר"ר חיים שאול דוויק הכהן זצוק"ל], וכן בכל ספרי קודש.

ואמרו להרע"מ שישלים מיליה ויגלה הסודות, כי עי"ז יתגלו המשיחין, שמתעכבים עד שיתגלו כל הסודות כנ"ל. השי"ת ירחמנו במהרה במינו בביאת גואל צדק בקרוב וכט"ס.

(ס' דברי תורה להגה"ק אב"ד מונקאטש, מהדורא ו' ס"י קי"ג)

פרק טו

מעלת אמירת אותיות הזוהר והתיקונים

א) מעלת אמירת הזוהר והתיקונים אפילו בלי הבנה

א. גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא תמנע מקריאתם, כי ברית כרותה לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלכא בהני כבשי דרחמנא שאינם חוזרות ריקם, מעורר את האהבה עד שתחפץ בלגלוג וגמגום, איש הוגה ושוגה באהבתה כו'.

(הרמ"ז בהגהותיו לס' הכוונות)

ב. לימוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה. ונהי שבלימוד המשניות וכ"ד יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלימוד תהלים וזה"ק אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'.

(פלא יועץ אות ז', זוהר)

ג. ילמוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

(סידור האריז"ל לרי' יעקב קאפיל ז"ל, בסדר כוונת הלימוד)

ד. מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה.

(אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

ה. לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. לפי שהגם דכל התורה שמותיו של הקב"ה, מ"מ

נתלבשה בכמה סיפורים, ואדם הקורא ומבין הסיפורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ס' הזוהר, הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג.

(עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

ו. הטעם שכתבו ז"ל כי **לימוד הזוה"ק נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר**, משום דבכל התו' יש פרד"ס, ובכל לימוד אינו ניכר הסוד כלל, ואדרבה הקורא ושונה דעתו על הפשט לבד באין מבין אם יש סוד בתורה כלל, משא"כ ס' הזוה"ק דהסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר נפלאות ורזי תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל מאד לתקן הנפש.

(נפש חיים מערכת הז' אות ד', משה"ג להחיד"א)

ז. ע"ד דאיתא **שלשון הזוה"ק הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאמר**, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אעפ"י שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(דגל מחנה אפרים בליקוטים ד"ה ישקני)

ח. אמר הבעש"ט ז"ל, בגי' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה.

(סי' נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

ט. שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן נבג"מ סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא גי' דרכים וכו', וכן **ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אעפ"י דלא ידע מאי קאמר**, ולכן כיון שגי' דברים אלו אינם צריכים כוונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.

(סי' מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר חב"ד, ע' תכ"ו)

אור פרק טו הזוהר קא

י. וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן בליאזני, **שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.**

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

יא. כל צירופי אותיות התורה יש בהם יתרון ומעלה יתירה זו, **שבדביקות נפש האדם בצירופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוגה ומדבר בהם (לאפוקי הרהור דלאו כדיבור דמי) הרי הם מעלים את הנפש למקום שלא היתה הנפש מגעת שם מצד שרשה, כי שרש אותיות התורה היא הגבה למעלה משרש הנפש.**

(תורה אור לבעל התניא, פ' בשלח ד"ה אשירה לה')

יב. **יעסוק בספר הזוהר אע"ג דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה.**

(תיקון ליל הוש"ר)

יג. בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר **שזוה"ק צריך לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוה"ק עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יעיין מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור.**

(שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

יד. **מקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה.**

(מהרצ"א בהגהותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

טו. עיקר לימוד בפנימיות התורה יהי שתשיג הארה וחיות אלוקית בנפשך בעת לימודך ובכל היום, ולא שתהיי מקובל או חוקר וכו'. **ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל,**

לא יפטור את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף ר"ח ע"ב)

טז. ע"כ בני ואחיי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

פרק טז

ליקוט נפלא אודות תורת הח"ן

(א) שכר לימוד חכמת הקבלה וחיוב הפלפול בה

א. לית אתר פנימאה כאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה ב' בכל יומא, על אילין כתיב עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו, מאי למחכה לו, כד"א חכה את איוב בדברים, ואילין אינון דדחקין למלה דחכמתא ודייקין לה ומחכאן לה למנדע ברירה דמלה [פירוש סודות התורה ומאמר הזהר דייקין להם בדקדוק גדול ומחכאן ומקוים לדעת ברירה דמלה, ניצוצי אורות שם], ואשתמודען למאריהון, אילין אינון דמאריהן אשתבח בהון בכל יומא, אילין אינון דעאלין בין עילאין קדישין, ואילין עאלין בכל תרעי דלעילא, ולית מאן דימחי בידיהון. זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

(זהר ח"א דף ק"ל ע"ב)

ב. ואף אם יתעסק בפשוטי הדברים בחכמה הזאת, לא ישיג המדריגה הזאת, אלא כאשר ילפלל ויטיב עינו, ואם לא ישיג בפעם אחת ובי' חכה, כי בהתמדת העיון ישיג, אז נקרא מחכה וישיג המדריגה הזאת, שאז משתמש בחכמה ובינה, כי החכמה הם ראשי פרקים שנמסרו לנו ונמצאו בספרי הרשב"י ע"ה, ובינה הוא להבין דבר מתוך דבר ולהתפלל ולדקדק הרבה בחכמה ואז יצא לו סוד, והרי הוא מחדש חידוש בתורה שמעלתו גדולה.

ג. והארכתי בזה להוציא מלב הטועים האומרים שאין לפלפל בחכמה הזאת ולא לחדש בה דבר, ונתלו במה שמצאו בזהר פ' בראשית עונש המחדש בחכמה הזאת מה שלא קיבל. וטעו בהבנת הדבר, דהיינו דוקא המחדש ח"ו הקדמה בענינים העליונים שלא קבל, אמנם לפלפל בראשי פרקים ולחדש מתוכם הקדמה מורכבת על ראשי פרקים הידועים, הן הן הדברים החשובים לפני הבורא. שאם לא תאמר כן, א"כ מה שכר העוסק בה או בשאר התורה ומה ענין אומרם אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש בה אם לא נתן רשות להתעסק אלא במה שלמד.

(אור החמה לזהר שם, בשם הרמ"ק זלה"ה)

ב) לימוד חכמת האמת פועל עשיית המצוות כתיקון ובאהבה רבה, ומגיע מזה תועלת לענין התפילה

מצידה יזכה העוסק בה לחיי העוה"ב אפילו שישגה בה, וראוי שלא יתירשל ממנה (אע"פ שיבואו עליו תוכחת מוסר כי מה תוחלתנו בעוה"ז אלא לקנות חיי העוה"ב). ותועלתיה ידועה, כי מלבד היות האדם מצידה יודע את קונו ויודע סתרי תורה וטעמי המצוות המתוקים מדבש ונופת

צופים אשר מצידם היא משיבת נפש, כי הנפש מזדככת בהם ומתבודדת עם קונו, גם כן ימשך ממנה עשיית המצוות כתיקונן ובאהבה רבה, והיא המלהבת אותו לעשות בשלימות, ועל זה אמר החכם מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'. ועוד יגיע לנו ממנה תועלת נמרץ בענין התפילה.

(שלייה הקי' מאמר ראשון)

ג) ספר הזהר הוא מגן לישראל כתיבת נח

א. האי חיבורא איהו כגוונא דתיבת נח (תיקוני זו"ח דף ע"ב ע"ד), פ"י, כי חיבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תיבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא הי' קיום לאותם המינים והמשפחות כולם אלא על ידי כניסתם להתיבה, כן הוא ממש כי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פגם לצדיקים כולם והחשכת מאורי אורם כמעט טועמת מר ממות, ולזה לקיומם שלא ישלוט הגלות בהם הי' להם סוד החיבור הזה כענין תיבת נח ממש, לתקן מחץ מכת הגלות ומי מבול החיצונים המחשיכים וכו', אלא תהי' אור שכינה מאירה קצת ומלבשת הצדיקים, כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חיבור הזה להתקיים.

ב. וכך סגולת החיבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת ה' ישאבנו כשאיבת האבן השואבה את הברזל, ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותיקונו. ואפי' אם יהי' רשע, אין חשש אם יכנס, מפני שאין כניסתו כניסה אלא יהי' לו אחת מהשתיים, או יחזירנו בתשובה ויהי' צדיק ויכנס בו, או ידחנו דחי' גמורה ויפרש עצמו, כענין תיבת נח שהי' דוחה הרשעים ואותם שחטאו מן החיה והבהמה.

(אור יקר, שער א' סימן ה')